

ROZŠÍŘENÍ HŘBITOVA V HOSTIVAŘI

VLASTNÍ POPIS SOUTĚŽNÍHO NÁVRHU

Hřbitov. V současnosti místo, které je buď přeplněné, nebo poloprázdné. Staré hřbitovy jsou dávno za hranicí jejich kapacity, nové se svými nenaplněnými urnovými háji působí tragicky. Poloprázdné zdi kolumbárií ukazují, kolik se nás do nich ještě vejde a jsou jakýmsi memento mori. Ne však příliš vydařeným.

Navrhujeme jasný systém pohřbívání, který umožní růst bez toho, aby byly předem vybudované velkokapacitní struktury, čekající na své „zabydlení“. Systém buněk, které jsou ukládány na sebe, vzájemně propojené a jasné v čase. Urnová buňka jako reprezentant jediného života, je pro nás základním principem, na kterém je vystavěný hlavní princip hřbitova. Popel pozůstalého se vsype do připravené odlité dutiny urnové buňky. Její rozměr 30x30x30cm, umožňuje uvnitř uchovat popel jedné osobnosti. Vzhledem na rodinné vztahy navrhujeme vertikální spájení s dalšími urnovými buňkami, které budou spojené prostřednictvím mašlového zámku. Poslední sbohem je tak součástí pohřebního rituálu - upevnění urny do urnového sloupu, kdy je vložením zámku pozůstalými symbolicky naznačena rodová kontinuita a navrácení do koloběhu života a smrti. Systém je navržen tak, aby při pietní události bylo možné přímo před přítomnými příbuznými uspořádat důstojný pietní akt. Buňka je navrhována jako betonový odlitek s osobními údaji člověka a nikou pro svíčku. Tenhle způsob umožňuje navrstvit na sebe 8 urnových buněk.

Navrhovaný hřbitov je v našem pojetí veřejně přístupný prostor, louka, která nemá z počátku zdánlivě žádný formální systém pohřbívání. Neexistují na ní čitelné rastry, až do momentu potřeby získání místa na uložení pozůstatků. Krajina je kultivována postupně a obraz parku se v průběhu roka neustále mění. Její obraz mění pravidelně kosené obrazce a chodníčky na louce, různě kvetoucí pole trav a bylin, dorůstající „les vzpomínek“, nebo solitéry stromů, ze kterých se stávají první orientační body v krajině. Za zásadní považujeme terén pozemku a jeho biotop, který se na místě rozšíření prostoru hřbitova nachází, a proto jsme k němu přistupovali v návrhu s respektem a zvýšenou pozorností. S přírodním charakterem místa nově rozšířeného hřbitova pracujeme citlivě, s minimem zásadních terénních zásahů, abychom v co největší míře zachovali jeho rostlinnou a živočišnou rozmanitost.

Na začátku je jasně definována souřadnicová mřížka. Zpočátku neviditelná, postupně se zaplňující, ve volné krajině však zdánlivě nepravidelně. Časem však z počáteční nepravidelnosti vyroste jasně čitelný urbanismus urnových sloupů. Mřížka vytyčuje jasnou strukturu pro umístění urnových buněk, v rámci které si pozůstalí můžou vybrat libovolné místo, kde budu mít svůj rodinný „sloup“. Konečná forma vzejde z naplnění kapacity hřbitova, kdy rozvolněná krajina přeroste s uspořádaným rastrem sloupů.

Realizace hřbitova je navrhována na dvě etapy. Existenci staršího hřbitova propojujeme se čtvercovou mřížkou nového hřbitova a současně zachováváme systém orientace a čitelného urbanizmu. Je předpoklad, že při současných kremačních tendencích bude místo první etapy zaplněno v průběhu cca 10 let, a proto bude nevyhnutné hřbitov opět rozšířit. V první etapě počítáme s maximální kapacitou prostoru 10 720 urnových buněk, v druhé etapě je možné kapacitu navýšit o dalších 60 000 urnových buněk. Celková kapacita hřbitova by počítala s kapacitou 70 720 urn. Podle současných demografických statistik, kde se hovoří o 10 procentní roční úmrtnosti v ČR, by se celková kapacita hřbitova naplnila v horizontu přibližně 60-70 let. I po tomto datu však bude možné další pohřbívání, a to na rozsypových loučkách, které se v areálu nacházejí, nebo zahuštěním stávajícího rastru sloupů až po vytvoření kompaktních urnových zdí. K dispozici je tak dalších 70 let.

Během první etapy bude vybudovaný oplocený prostor s hlavním vstupem od ulice K Jezeru, s propojením se starým hřbitovem a s vedlejším vstupem, který bude mít kromě potencionálních urnových buněk jasně definované chodníky, vsypovou loučku a zvonici. Mimo tento oplocený prostor navrhujeme umístit volně přístupný „les vzpomínek“, který bude vysázený v návaznosti na pohřby a bude volně přístupný v prostoru louky.

V druhé etapě se počítá s pokračováním celkového urbanizmu. Navrhujeme další, kapacitně větší rozsypovou louku, postupné dosázení lesa vzpomínek a vybudování technických uzlových bodů v území (voda, odpad). Počítáme s vybudováním nového hlavního vstupu od ulice Mezi Potoky, s portálem a zázemím pro správu hřbitova. Oplocení z části první etapy navrhujeme přesunout a znova využít v horní části řešeného území. Všechny ostatní ploty navrhujeme jako přírodní z rostlin, jako jsou šipky, trnky, ostružiny, které přirozeně vytvoří optickou bariéru a zároveň esteticky doplní prostor. Postupně budou probírkami zachovávané původní druhy dřevin vhodné pro zdejší přírodní podmínky, tzv. potenciální vegetace.